

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی الگوگرایی در مسیحیت و اسلام؛ با تاکید بر دیدگاه زگزیبسی و اخلاق ولایی

محل انتشار:

فصلنامه نقد و نظر، دوره 28، شماره 111 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

سیدمحمدباقر میرصانع - استادیار، گروه اخلاق نظری، پژوهشکده اخلاق و روانشناسی اسلامی، پژوهشگاه قرآن و حدیث، قم، ایران.

خلاصه مقاله:

الگوگرایی یکی از گونه های اخلاق فضیلت است که مطابق آن اسوه اخلاقی معیار اساسی اخلاق است. تا کنون دو قرآنت مختلف از الگوگرایی ارائه شده است؛ قرآنت برخاسته از سنت مسیحی و قرآنت برخاسته از سنت اسلامی/شعبی. الگوگرایی در سنت مسیحی با نوشته های زگزیبسی و تحت تاثیر اندیشه مسیحی و شخصیت حضرت عیسی مطرح شده است. نظریه اخلاق ولایی که بر پایه معارف نقلی شیعه طرح شده، شباهت بسیاری به نظریه زگزیبسی دارد. در اندیشه شیعی اسوه های تمام عیار معصوم از گناه و خطا هستند و گفتار و رفتار معصومان معیاری برای شناخت مفاهیم و مصادیق اخلاقی است. هدف نوشتار تبیین و تطبیق این دو دیدگاه، نشان دادن برخی مزایای اخلاق ولایی بر الگوگرایی مسیحی با بیان عنصر عصمت اسوه و نقش باور به آن در دفع برخی اشکالات الگوگرایی است. در این مقاله روش جمع آوری داده ها کتابخانه ای و روش تحلیل تطبیقی است. باور به عصمت اسوه ها در نظریه الگوگرایی اشکالاتی از قبیل عدم اعتماد به همه کنش ها و منش های الگو، طفولیت اخلاقی و نسبیّت را از این نظریه دفع می کند. باور به عصمت الگوی تمام عیار، موجب مزیت الگوگرایی برخاسته از سنت شیعی بر الگوگرایی برخاسته از سنت مسیحی خواهد شد.

کلمات کلیدی:

الگوگرایی، اخلاق ولایی، اخلاق فضیلت، عصمت، اسوه اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1896052>

